

ПРИРОДА ІНСТИТУЦІОНАЛЬНИХ ЗМІН ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВЗАЄМОВІДНОСИН СУБ'ЄКТІВ РИНКУ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ

Колесніченко А.С.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Проблема визначення доцільного ступеня державного втручання у господарське життя суб'єктів ринку електричної енергії залишається дискусійною, особливо в умовах стрімкої економічної інформатизації та переформатування соціально-економічних систем.

Деякі інституціональні аспекти вивчення теорії державного регулювання в електроенергетичній галузі висвітлено в роботах: С. В. Бедіна [1], М. В. Гончаренко [2], Б. А. Костюковського [3], І. Ч. Лещенко [3] та ін. Однак, у науковій літературі, присвяченій цій проблематиці, відсутній глибокий аналіз сутності інституціональних факторів моделювання енергоринків, недостатньо розкрита природа інституціональних змін, які забезпечують процес державного регулювання. Поляризація поглядів, від підтримки повного державного контролю до надання максимуму свобод функціонуванню енергоринку, як і обґрунтування проміжних станів із фіксованою часткою державного впливу, мають свої витoki в інституціональній архітектоніці, яка формує базис та визначає контур побудови системи державного регулювання при конкретній моделі взаємовідносин суб'єктів ринку електричної енергії.

Перетворення й трансформації в електроенергетиці, які стали світовою тенденцією [2], надають нові імпульси для інституціонального розвитку й появи на траєкторії змін підходів і механізмів державного регулювання адаптованих інститутів або цілих інституціональних комплексів. Кожен з них поодино або системно відповідає за конкретні завдання стратегічного розвитку галузевих взаємовідносин та виконує властиві, а іноді й специфічні функції.

Таким чином, природа й динаміка інституціональних змін залежить від інституціонального устрою електроенергетичної галузі та моделі соціально-економічної системи в цілому. Якість дії інститутів та ефективність інституціональної інфраструктури визначається глибиною проведеного аналізу та своєчасністю діагностики внутрішніх і зовнішніх чинників й обумовлює диференціацію результатів інституціональних трансформацій.

Література:

- 1) Бедін С. В. Оптовий ринок електричної енергії як об'єкт державного регулювання [Текст] / С. В. Бедін // Актуальні проблеми державного управління : зб. наук. праць. – Х. : Вид-во ХарПІ НАДУ «Магістр», 2012. – № 2 (42). – С. 132-139.
- 2) Гончаренко М. В. Державне регулювання оптового ринку електричної енергії: світові моделі та вітчизняні реалії [Електронний ресурс] / М. В. Гончаренко. // Державне будівництво. – 2015. – № 2. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeBu_2015_2_9
- 3) Костюковський Б. А. Доцільні напрямки удосконалення державного регулювання ринку електроенергії України [Текст] / Б. А. Костюковський, І. Ч. Лещенко, Н. П. Іваненко, О. Ю. Богославська // Проблеми загальної енергетики. – 2013. – Вип. 2. – С. 25-31.